

## NAPOMENA UZ OVO IZDANJE *PJESMARICE* ANE KATARINE ZRINSKE

Kad je Gerhard Ledić, »Lutajući« (1926–2010), vlasnik *Pjesmarice*, naumio u svojoj kući u Rudama osnovati zadužbinu »Collegium Rudae«, gdje bi se okupljali njegovi prijatelji koji se bave hrvatskom književnom i društvenom poviješću, želio je da se objavi rukopis koji je smatrao najdragocjenijom svojom knjigom. U promemoriji za Josipa Bratulića, Milana Kruheka i Dragutina Feletara, koja je datirana 7. studenoga 1990. predložio je da zajednički izdamo *Pjesmaricu* kojoj je on dao radni naslov *Pjesmodnev – chronika iliti Libar od szpominka Cattarine Zrinszke ili Groff Frankopan Catarine Libar*. Izdanje je trebalo biti trosveščano: preslik rukopisa, diplomatsko izdanje rukopisa i popratne rasprave uz izdanje. Svatko od nas je preuzeo dio posla. Meni je pripalo prepisati rukopis. Latinske i njemačke pjesme prepisao je dr. Mate Križman, kojemu ostajem trajno zahvalan za taj i mnoge slične poslove koje je obavio kadgod za mene, kadgod za druge prijatelje. Milan Kruhek napisao je raspravu »Frankopansko-Zrinski kulturni krug na karlovačko-ozaljskom prostoru«, koja je dosad ostala neobjavljena. Tekst Dragutina Feletara »Banica Katarina i sjevernohrvatski krug Zrinskih« objavljen je u zborniku »Podravina«.<sup>1</sup> Moj rukopis o pjesnikinji Ani Katarini Zrinskoj i o njezinim pjesama u *Pjesmarici* s disketom na kojoj je bio pripisao rukopisa negdje se zametnuo. Nekoliko pjesama dao sam Anđelku Mijatoviću kad je pripremao knjigu o uroti Zrinsko-Frankopanskoj, i prof. Rafi Bogišiću kad je pisao raspravu o Katarini

---

<sup>1</sup> »Podravina«, Časopis za multidisciplinarna istraživanja, volumen 2, br. 4, Koprivnica 2003, str. 101-120.

Zrinskoj. On je koristio i neke pjesme koje je objavio Ivan Zvonar.<sup>2</sup> U seminaru za stariju hrvatsku književnost sa studentima sam čitao pjesme iz fotokopija rukopisa. »Lutajući« je, po običaju, o našašću knjige ispričao lijepu priču: našavši prvu koricu knjige s potpisom Ane Katarine Zrinski uputio se tragom tih korica i pronašao cijeli rukopis. U Beču ili u Mađarskoj?

Godine 1991. povodom 320. obljetnice pogubljenja Petra Zrinskoga i Frana Krste Frankopana održan je središnji znanstveno-memorijalni skup u okviru Tribine Matice hrvatske u Muzeju Mimara; 23. travnja 1991. održana su predavanja o mučenicima i književnicima. Tada sam govorio o *Pjesmarici* Ane Katarine Zrinske, a Gerhard Ledić rukopis je svečano poklonio Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici.

Ovo je izdanje *Pjesmarice* Ane Katarine Zrinske bilo predviđeno kao diplomatičko izdanje, uz kritičko izdanje rukopisa bilo je predviđen i preslik rukopisa i popratne studije uz tekst.

Zato ovo izdanje donekle slijedi način diplomatičkih izdanja rukopisa, te tako svjedoči i o povijesti rukopisa. Ipak – najvažnije su zapisane pjesme, posebice pjesme Ane Katarine Zrinske. U ovom izdanju svaka pjesma ima svoj vlastiti broj prema poretku u rukopisu. One pjesme koje imaju stari naslov, zadržale su ga i u izdanju, uspravnim pismom. One pjesme koje nemaju naslova – a tih je najviše – označene su u popisu pjesama, *Sadržaju* – brojem u uglatoj zagradi [ ] i prvim stihom *položnim slovima*. Nakon toga broja slijedi oznaka lista na kome je pjesma napisana, npr. 1a, 2b, 14a, 30b – tj. *a* desna stranica lista (neparna), *b* lijeva stranica lista (parna). U tekstu knjige one pjesme u kojima je početno slovo kitice (strofe) ispisano ukrasnim, kitnjastim pismom, to je

---

<sup>2</sup> Rafo Bogišić, »Katarina Frankopan-Zrinski. U povodu 325. godišnjice pjesnikinjinine smrti (1673.–1998.)«, »Forum«, God. 37(1998), knj. 70, br. 7/8 (srpanj/kolovoz), str. 719–740.

slovo tiskano većim slogom, istaknutije (»masnije«). Naknadni naslovi, zapisani kasnije, također su tiskani na svojem mjestu, ali uz njih je zvjezdicom (\*) što znači da ne pripada izvornom starom prijepisu pjesme, a napomena o tome zapisana je podnožnom bilješkom. Teško čitljiva mjesta, pogreške prepisivača, označene su također zvjezdicom i protumačene podnožnom napomenom ispod osnovnoga teksta. Označene su i prazne stranice, ali ne i istrgnuti listovi. Sve što se moglo na bilo koji način pročitati, tiskano je na pripadnoj stranici, bez obzira što je na drugom mjestu u knjizi to zapisano čistopisom.

Prigodom 340. godišnjice smrti pjesnikinje Ane Katarine Zrinski (1673–2013) vrijeme je da se objavi kritičko izdanje *Pjesmarice*, s njezinim pjesmama i s pjesmama kojima su one bile uzor i nadahnuće. S pola godine zakašnjenja, knjiga je pred čitateljima.

*J. B.*